

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῶν συντάξεων καὶ παροχῶν ταμείων τινῶν ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων.

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου σκοπεῖται ἡ τακτοποίησης σοβαρῶν τινῶν θεμάτων προκυψάντων εἰς ἑνίους Ὀργανισμούς Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, συνεπεῖα ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας δι' ὧν ἠκυρώθησαν πράξεις ἀφορῶσαι τὰς ὑπὸ τῶν ἐν λόγω Ὀργανισμῶν παρεχομένης συντάξεως.

Εἰδικώτερον τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου ἀφοροῦν τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α.) ὅπερ συνεστήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 980/1942, (κυρωθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 324/30.5.1946 Πράξεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου). Ἡδὴ οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου τούτου ἀνέρχονται, περίπου, εἰς 12.000 καὶ οἱ συνταξιούχοι του εἰς 4.300.

Συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν παροχῶν τοῦ Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α. (Ἀπόφασις Ἰπουργοῦ Ἐργασίας 18323/1949/ΦΕΚ. 140/1949 τ.Β') τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμομένης συντάξεως ἀνήρχετο εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποῦ ἐμισθοδοτεῖτο ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας του, ὅσα τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας του, προσηυξημένα ἀνά ἓν εἰσέτι πεντηκοστὸν δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ 16ου καὶ ἐφεξῆς.

Οὕτως ὑπάλληλος ἔχων ὑπηρεσία 23 ἐτῶν ἐλάμβανε σύνταξιν ἴσην πρὸς τὰ 60% τῶν ἀποδοχῶν του. Τοῦτο εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν χορήγησιν ὑψηλῶν, δι' ἓν Ἐπικουρικῶν Ταμείων, συντάξεων, ἰδίᾳ εἰς τοὺς κεκτημένους τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας ἢ τοὺς κατέχοντας εἰδικὰς θέσεις, μὲ συνέπειαν νὰ περιέλθῃ τὸ Ταμεῖον εἰς δεινὴν ἀναλογιστικῶς οἰκονομικὴν κατάστασιν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξυγιάνσεως τοῦ Ταμείου ἐτροποποιήθη ὁ Κανονισμὸς Παροχῶν αὐτοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 127921/Σ.1630/1.11.1968 ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας (ΦΕΚ. 591/1968 τ.Β') ὁρισθέντος ὅτι ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1968 α) ἡ καταβαλλομένη σύνταξις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ κατὰ ποσὸν τὸν ἐκάστοτε μηνιαῖον βασικὸν μισθὸν τοῦ ἐπὶ 2ῳ βαθμῷ ὑπάλληλου τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας καὶ β) ἡ θεσπιζομένη αὕτη ρύθμισις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἡδη καταβαλλομένων συντάξεων διὰ λόγους ἴσης μεταχειρίσεως.

Ἡ ἀνωτέρω Ἰπουργικὴ ἀπόφασις ἠκυρώθη παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 497/1970 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ὡς πρὸς τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς καταστάνας συνταξιούχους. Κατόπιν τούτου τὸ Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α. ὑπεχρέωθη νὰ καταβάλλῃ σημαντικὰ ποσὰ διὰ διαφορὰς βοηθημάτων εἰς τοὺς παλαιοὺς συνταξιούχους, οἵτινες, πέραν τούτου, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ λαμβάνουν, παρὰ πᾶσαν ἀσφαλιστικὴν ἀρχήν, σύνταξιν οὐσιωδῶς ἀνωτέραν τῆς προβλεπομένης διὰ τοὺς λοιποὺς συνταξιούχους, καίτοι οἱ τελευταῖοι οὗτοι καὶ μακρότερον χρόνον ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου θὰ διανύσουν καὶ μεγαλύτερον ποσὸν εἰσφορῶν θὰ καταβάλλουν.

Διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἄρσιν τῶν συνεπειῶν τῶν προκυψασῶν ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτείνεται ἡ θέσπισις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Ν.Δ./τος.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 καθορίζεται ὡς ἀνώτατον ὄριον τοῦ καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Ταμείου βοηθήματος, ὁ ἐκάστοτε βασικὸς μισθὸς τοῦ 2ου βαθμοῦ τῆς Δημοσίας Διοικητικῆς ἱεραρχίας, προσηυξημένος κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 2ου βαθμοῦ καὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερε καὶ ὑφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν ἐξοδὸν του ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας. Τὸ ὄριον τοῦτο θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν.Δ./τος καὶ θὰ καταλαμβάνῃ διὰ λόγους ἴσης

2-11-23
μεταχειρίσεως, ἅπαντας τοὺς βοηθηματούχους τοῦ Ταμείου, ἤτοι τόσον τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως ἐξελθόντας βοηθηματούχους ὅσον καὶ τοὺς μετὰ τὴν ἀπόφασιν καταστάνας τοιούτους.

Ἡ προσάυξησις 5% εἶναι συμβολικὴ καὶ ἐτέθη ἵνα διαφοροποιηθῶν τὰ βοηθήματα τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων (Γενικῶν Γραμματέων, Γενικῶν Διευθυντῶν κ.λ.π.) ἀπὸ τὰ βοηθήματα τῶν κατωτέρω βαθμῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 σκοπεῖται ἡ διασφάλισις, ὡς πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α. τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας τῆς λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ παρεχομένου μηνιαίου βοηθήματος.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 σκοπεῖται ἡ νομιμοποίησις τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 114013/Σ.1409/2.12.1968 ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν θεσπισθείσης ρυθμίσεως, δι' ἧς ἐμειώθησαν τὰ ἀνώτατα ὄρια τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ συντάξεων ἐκ δρχ. 15.500, περίπου εἰς δρχ. 6.000 μηνιαίως καὶ ἠυξήθησαν τὰ κατώτατα ὄρια τῶν αὐτῶν συντάξεων εἰς 1.000 δρχ. μηνιαίως.

Ἡ πρὸ τῆς θεσπίσεως τοῦ ὁρίου τούτου κατωτάτη σύνταξις ἀνήρχετο εἰς δρχ. 141.

Ἡ ἐκδοσις τῆς ρηθείσης ὑπ' ἀριθμ. 114013/Σ.1409/2.12.1968 ἀποφάσεως ἐπεβλήθη ἐκ τῆς ἀνάγκης ἀνασχεσεως τῆς δυσμενοῦς ἐξελίξεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου καὶ σμικρύνσεως τῆς ὑφισταμένης ἀνισότητος μεταξὺ ἀνωτάτων καὶ κατωτάτων συντάξεων.

Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2057/70 ἀποφάσεως τοῦ ἠκυρώσε τὴν ἐν λόγω ἀπόφασιν ὡς πρὸς τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς αὐτῆς Ἰπουργικῆς ἀποφάσεως καταστάνας συνταξιούχους.

Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ὁμως τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Σ.Ε. τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν σημαντικῶν χρηματικῶν ποσῶν δι' ἀναδρομικὰς διαφορὰς συντάξεων εἰς τοὺς παλαιοὺς συνταξιούχους, οἱ ὁποῖοι, πέραν τούτου, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ λαμβάνουν, παρὰ πᾶσαν ἀσφαλιστικὴν ἀρχήν, σύνταξιν οὐσιωδῶς ἀνωτέραν τῆς προβλεπομένης διὰ τοὺς λοιποὺς συνταξιούχους, καίτοι οἱ τελευταῖοι οὗτοι θὰ καταβάλλουν εἰσφορὰς ἐπὶ μακρότερον χρόνον. Ἄν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δυσμενὴς οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου συνεπεῖα τῆς ὁποίας ὑπεχρέωθη τοῦτο κατὰ τὸ ἔτος 1972 εἰς γενικὴν μείωσιν τῶν καταβαλλομένων συντάξεων κατὰ ποσοστὸν 40%, περίπου, καθίσταται ἐπιβλεβλημένη ἡ προτεινομένη ρύθμισις, ἵνα δυνηθῇ τὸ Ταμεῖον νὰ ἐπιζήσῃ.

Τῆς διὰ τοῦ σχεδίου καθιερουμένης ρυθμίσεως ἐξαιροῦνται οἱ συνταξιοδοτούμενοι ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις, καὶ οὐχὶ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4579 δι' ὧν ἐπεξετάθη τὸ συνταξιοδοτικὸν καθεστῶς τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου, τοὺς ἐξελθόντας ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1967 καὶ ἐφ' ἑξῆς.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 σκοπεῖται ἡ νομιμοποίησις τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ, καταβληθέντος ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1974 βοηθήματος εἰς τοὺς βοηθηματούχους τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἰπουργείου Δημοσίων Ἔργων. Σημειοῦται ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως καταβολῆς τῶν βοηθημάτων τὸ Ταμεῖον ἐρμηνεύον τὴν διάταξιν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8, ὑπελόγιζε ταῦτα βάσει τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἠσφαλισμένων τὰς ὁποίας ἐλάμβανον οὗτοι κατὰ τὸν χρόνον ἀποχωρήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, χωρὶς νὰ προβαίνει εἰς ἀναπροσαρμογὴν τῶν βοηθημάτων λόγω μεταγενεστέρως μεταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐρμηνείαν τῆς διατάξεως εἶχε προέλθει τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου στηριζόμενον καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 185/4.11.58 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὅπερ ἀπεφάνθη ὅτι τὸ βοηθῆμα δέον νὰ ὑπολογίζεται βάσει τῶν τελευταίων ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν τοῦ ἠσφαλισμένου.

Αντιθέτως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3327/1972 ἀποφάσεώς του ἔκρινεν ὅτι τὸ παρεχόμενον ὑπὸ τοῦ Ταμείου βοήθημα δέον ν' ἀναπροσαρμοζῆται ἀναλόγως εἰς πᾶσαν μελλοντικὴν αὐξήσιν τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν βαθμὸν, ὃν ἔφερεν οὗτος κατὰ τὴν ἐξοδὸν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὴν τούτου τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται εἰς ἀναπροσαρμογὴν ἀπάντων τῶν μέχρι τοῦδε χορηγηθέντων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Βοηθημάτων εἰς 830 βοθηματοῦχους αὐτοῦ καὶ καταβολὴν εἰς αὐτοὺς ἀναδρομικῶς τῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῆς ἄνω αἰτίας διαφορῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν βεβαίαν οἰκονομικὴν κατάρρευσιν αὐτοῦ, δεθέντος ὅτι θὰ ἀπαιτηθῆ ποσὸν 35.000.000 δρχ. περίπου διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν ὅλων τῶν βοηθημάτων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 μέχρι σήμερον.

Πρὸς πρόληψιν τῆς τοιαύτης καταρρέουσας τοῦ Ταμείου ἐπιβεβλημένη κρίνεται ἡ ρύθμισις τοῦ ἀνακύψαντος θέματος οὕτως ὥστε νὰ νομιμοποιηθῆ ὁ μέχρι τοῦδε ἐφαρμοζόμενος τρόπος ὑπολογισμῶν τῶν βοηθημάτων, ἧτις ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1975

Ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
ΚΩΝ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑΙ, ΣΥΜΠΛΗΡΟΥΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Διὰ τοῦ Σχεδίου Νόμου «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῶν συντάξεων καὶ παροχῶν Ταμείων τινῶν Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

I. Ὑπ' ἀριθμ. 127921/Σ.1630/1.11.68 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας (ΦΕΚ 591/5.11.1968 τεύχος Β').

α) Ὅπως ἐν τέλει τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν προστεθοῦν ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολούθως :

Ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1968 ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ καταβαλλόμενον εἰς τὸν ἀμέσως ἡσφαλισμένον μηνιαῖον περιοδικὸν βοήθημα δύναται νὰ υπερβαίῃ κατὰ ποσὸν τὸν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις μηνιαῖον βασικὸν μισθὸν τοῦ ἐπὶ βαθμῶ 2ῳ ὑπαλλήλου τῆς δημοσίας διοικητικῆς ἱεραρχίας».

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ βοηθημάτων, ὧν ἡ ἐναρξὶς καταβολῆς ἐμπίπτει εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἰσχύος τοῦ ἐδαφίου τούτου».

II. Παράγραφος 2 ἄρθρου 25 Ν. Δ/τος 3083/1954 «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ Διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α. Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 247/1954 τεύχος Α') ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

2. Αἱ κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις δικαιωθεῖσαι ἢ δικαιούμεναι συντάξεως τοῦ Ι.Κ.Α. ἔγγραφοι ἢ ἐν χρεῖζα μετ' ἀνγλικῶν τέκνων ἢ ἐν διαζεύξει μετ' ἀνγλικῶν τέκνων θήλειοι ὑπάλληλοι δικαιοῦνται καὶ συντάξεως (περιοδικοῦ ἐπιδόματος) ἐκ τοῦ ΤΕΑΠΟΚΑ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς διακοπῆς τῆς μισθοδοσίας των, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐκέκτηντο ἐνδεκαετῆ ἐν αὐτῷ συμμετοχῇ καὶ καταβάλλον, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καθορισθησόμενα, τὰς ὑπὲρ τοῦ ΤΕΑΠΟΚΑ ἀντιστοίχους κρατήσεις διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ὑπολοίπου χρονικοῦ διαστήματος μέχρι συμπληρώσεως εἰκοσαετοῦς συμμετοχῆς. Τὸ σχετικὸν χρέος διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ υπολοίπου χρόνου ἐξοφλεῖται διὰ κρατήσεως κατὰ μῆνα τῆς διαφορᾶς τῆς συντάξεως (περιοδικοῦ ἐπιδόματος).

III. Παράγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κανονισμοῦ παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Ἐθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Καπνοῦ.

7. Ἡ ἀπονεμητέα σύνταξις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ 1/4 τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ, ὡς οὗτος ὀρίζεται ἐν παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

IV. Ὑπ' ἀριθμ. 114013/Σ.1409/2.12.68 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κανονισμοῦ παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Ἐθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Καπνοῦ» (ΦΕΚ 694/12.12.68 τ. Β').

1. Ἡ παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὡς ἄνω κανονισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«7. Ἡ ἀπονεμητέα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ 1/4 τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ, ὡς οὗτος ὀρίζεται ἐν παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ κατωτέρα τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν μηνιαίως».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ἐντίθεται παράγρ. 7α ἔχουσα οὕτως :

«7α. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης μηνὸς τὸ ἀνώτατον ὕψος τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου συντάξεων ὀρίζεται εἰς δραχμ. 6.000 μηνιαίως».

3. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως μηνὸς αἱ καταβαλλόμεναι ἢ καταβλητέαι ἀπὸ ταύτης συντάξεως μικροτέρου ποσοῦ, τοῦ ὑπὸ τῆς νέας παρ. 7 ἄρθρου 3 τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζομένου, ἀντικαθίστανται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτῆς.

4. Τὰ ἀνώτατα ὄρια συντάξεων, ὧν ἡ ἐναρξὶς καταβολῆς ἐμπίπτει εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἰσχύος τῆς νέας παραγράφου 7α ἄρθρου 3 τοῦ Κανονισμοῦ, μειοῦνται σταδιακῶς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παραγράφου ταύτης ὡς ἀκολούθως :

Κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα εἰς 12.000 δραχμ. μηνιαίως	»	»	»	»
» » δεῦτερον » » 12.000 » »	»	»	»	»
» » τρίτον » » 10.000 » »	»	»	»	»
» » τέταρτον » » 10.000 » »	»	»	»	»
» » πέμπτον » » 10.000 » »	»	»	»	»
» » ἕκτον καὶ ἐφεξῆς μῆνα δραχμ. 6.000 » »	»	»	»	»

V. Παρ. 1 καὶ 2 ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 24/2-11/3/1955 Β. Δ/τος «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀρωγῆς τέως Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων (ΦΕΚ 60/1955 τ. Α').»

«1. Τὸ εἰς τὸν ἡσφαλισμένον, ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 7, παρεχόμενον μηνιαῖον βοήθημα ὀρίζεται εἰς τὰ εἴκοσι πέντε (25) ἑκατοστὰ τῶν ἐκάστοτε ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων τῶν ἀντιστοιχοῦσάντων εἰς τὰς τελευταίας ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχὰς των, ἐφ' ὧν ὑπελαγίσθη ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 5 κράτησις.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βασικὸν ἐξ 25/100 ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν ποσὸν βοηθηματος προσαυξάνεται κατὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς 5/100 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν ἀσφαλίσεως».

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῶν συντάξεων καὶ παροχῶν Ταμείων τινῶν Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων.

Ἄρθρον 1.

Τό, ἐκ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (ΤΕΑΠΟΚΑ) μηνιαῖον βοήθημα δὲν δύναται, νὰ υπερβαίῃ κατὰ ποσὸν τὸν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις, μηνιαῖον βασικὸν μισθὸν τοῦ 2ου βαθμοῦ τῆς ἱεραρχίας τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, προσηρξημένον κατὰ ποσοστὸν 5% ἐπὶ τῆς πυχῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς τούτου ἐκ τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν βαθμὸν ὃν ἔφερε καὶ ὑφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὴν ἐξοδὸν του ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

Ἡ εἰς τὸ ὕψος τοῦτο ἀναπροσαρμογὴ τῶν τυχόν καταβαλλόμενων μεγαλυτέρων βοηθημάτων γίνεται οἰκογενεῶν παρὰ τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνὸς.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 3083/54 «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ διοικήσεως τοῦ ΙΚΑ νομοθεσίας καὶ

άλλων τινών διατάξεων καταργείται. εφαρμοζόμενων έφεξής και επί των περι της ή καταργουμένη διατάξεις προσώπων, ως προς τās προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως των, τών οικείων διατάξεων του Κανονισμού Παροχών του ΤΕΑΠΟΚΑ.

2. Απονεμηθείσαι μέχρι της ισχύος του παρόντος συντάξεις, κατ' εφαρμογήν της καταργουμένης διατάξεως, διατηρούνται.

Άρθρον 3.

1. Η εκ του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Υπαλλήλων Εθνικού Οργανισμού Καπνού, μηνιαία σύνταξις τών βάσει των διατάξεων του άρθρου 9 του Ν.Δ. 4579/66 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Ν.Δ. 4277/62» από 1ης Ιανουαρίου 1969 μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος συνταξιοδοτηθέντων και έφεξής συνταξιοδοτούμενων, εν ουδεμιᾷ περιπτώσει δύναται να υπερβῆναι τὸ ποσὸν τών δραχμῶν ἑξ̄ χιλιάδων (6.000). Η̄ εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἀναπροσαρμογῆ τών τυχόν, υπερτέρων ἑξ̄ αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου οἰκογεν.

2. Η̄ προηγουμένη παράγραφος ἔχει εφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν βάσει της αὐτῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4579/69 μέχρι της 1ης Ιανουαρίου 1969 ἐκ τοῦ ἰδίου Ταμείου συνταξιοδοτηθέντων, τῆς τυχόν, εἰς ποσὸν ὑπέρτερον τῶν δραχμῶν ἑξ̄ χιλιάδων (6.000) καθωρισμένης μηνιαίας συντάξεως τούτων, μειουμένης σταδιακῶς ἀπὸ της ὡς ἄνω ἡμερημενίας (1.1.1969) κατὰ τοὺς πρώτον καὶ δεύτερον μῆνας εἰς δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας (12.000) μηνιαίως καὶ κατὰ τὸν τρίτον, τέταρτον καὶ πέμπτον μῆνας εἰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000) μηνιαίως. Η̄ μετὰ τὰς ὡς ἄνω μειώσεις ἀπὸ τοῦ ἑκτου ἀπὸ της 1ης Ιουνουαρίου 1969 μηνός, ἤτοι ἀπὸ 1ης Ιουνίου 1969, ἀναπροσαρμογῆ τῶν συντάξεων τούτων εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑξ̄ χιλιάδων (6.000) μηνιαίως γίνεται οἰκογεν παρὰ τοῦ Ταμείου.

3. Χρηματικά ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ Ταμείου, καθ' ὑπέρβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἵτινες δὲν ἔχουν ἀναγνωρισθῆ διὰ ἀμετακλήτων δικαστικῶν αποφάσεων, κηρύσσονται παραγεγραμμένοι ἀπὸ της δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, αἱ δὲ τυχόν περὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων ἐκρεμεῖς δίκαι καταργοῦνται.

4. Η̄ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τοῦ Ταμείου, ὡς τοῦτο τροποποιήθη διὰ της ὑπ' ἀριθ. 07/3446/72 αποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, καταργεῖται.

Άρθρον 4.

1. Η̄ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Δημόσιων Ἔργων, παρεχομένη μηνιαία βασικὴ σύνταξις (μηνιαῖον βοήθημα) εἰς τοὺς ἐξερχομένους ἐκ της παρ' αὐτῷ ασφαλίσεως ὁρίζεται:

α. Διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ιουλίου 1957 μέχρι καὶ της 30ης ἰουνίου 1965 χρονικὸν διάστημα εἰς δώδεκα καὶ ἡμισυ ἑκατοστὰ (12,50%) τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν τοῦ χρόνου ἐξόδου ἐκ της ὑπηρεσίας.

β. Διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ιουλίου 1965 καὶ μέχρι καὶ της 31ης ἰκτωβρίου 1974 χρονικὸν διάστημα εἰς δέκα πέντε ἑκατοστὰ (15%) τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ἐξόδου ἐκ της ὑπηρεσίας.

2. Ἐν ουδεμιᾷ περιπτώσει τὸ ἐκ της εφαρμογῆς της προηγουμένης παραγράφου ποσὸν μηνιαίας συντάξεως δύναται νὰ γίνει κατώτερον τοῦ ἡδὲ καταβληθέντος τοιούτου, κατὰ τὰ ὡς ἄνω χρονικὰ διαστήματα.

3. Χρηματικά ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ Ταμείου, καθ' ὑπέρβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἵτινες δὲν ἔχουν ἀναγνωρισθῆ δι' ἀμετακλήτων δικαστικῶν αποφάσεων, κηρύσσονται παραγεγραμμένοι ἀπὸ της δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, αἱ δὲ τυχόν περὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων ἐκρεμεῖς δίκαι καταργοῦνται.

Άρθρον 5.

Η̄ ισχύς τοῦ παρόντος, ὅπου δὲν ὁρίζεται ἄλλως, ἀρχεῖται ἀπὸ της δημοσιεύσεως του διὰ της Ἐσημερίδας της Κυβερνητικῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1975

Ὁ Υπουργὸς
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀριθ. 141/37/1975

Τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους (ἄρθρον 75 - παράγρ. 1 τοῦ Συντάγματος) ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῶν συντάξεων καὶ παροχῶν Ταμείων τινῶν ἐπικουρικῆς ασφαλίσεως καὶ ρυθμίσεως ἄλλων συναφῶν θεμάτων».

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνωτέρω σχεδίου Νόμου θεσπίζονται τὰ ἀκόλουθα :

1. α) Προβλέπεται, ὅτι τὸ καταβαλλόμενον παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ασφαλίσεως Προσωπικοῦ Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως (ΤΕΑΠΟΚΑ) μηνιαῖον βοήθημα, ἀπὸ της ισχύος τοῦ Νομοσχεδίου, δὲν δύναται νὰ υπερβῆναι κατὰ ποσὸν τὸν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσας διατάξεις, μηνιαῖον βασικὸν μισθὸν τοῦ 4ου βαθμοῦ της δημοσίας διοικητικῆς ἱεραρχίας προσηυξημένον κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐπὶ της τυχόν ἐπὶ πλέον διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ δν ἔφεραν ὁ ἡσφαλισμένους κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ της ὑπηρεσίας καὶ β) καταργεῖται ἀπὸ της δημοσιεύσεως τοῦ νομοσχεδίου ἢ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 3083/54 «περὶ τροποποιήσεως της περὶ Διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α. Νομοθεσίας κλπ.» δι' ἧς παρέχεται δικαίωμα ἐξαγορᾶς πλασματικοῦ χρόνου ασφαλίσεως εἰς τὸ ΤΕΑΠΟΚΑ εἰς τὰς ἡσφαλισμένας τὰς ἔχούσας 11ετῆ μόνον πραγματικὴν ἀσφάλισιν καὶ μέχρι συμπληρώσεως 20ετοῦς τοιαύτης κλπ. (ἄρθρα 1 καὶ 2).

2. α) Η̄ ἐκ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ασφαλίσεως Ὑπαλλήλων Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ Καπνοῦ μηνιαία σύνταξις τῶν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4579/66 συνταξιοδοτηθέντων ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου 1969 μέχρι της δημοσιεύσεως τοῦ Νομοσχεδίου καὶ έφεξής συνταξιοδοτούμενων ἐν ουδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ υπερβῆναι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 6.000. Τυχόν ἄνωτεραι συντάξεις συνταξιοδοτηθέντων μέχρι της 1ης Ιανουαρίου 1969 μειοῦνται σταδιακῶς κλπ. καὶ β) χρηματικά ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου αἵτινες δὲν ἔχουν ἀναγνωρισθῆ διὰ ἀμετακλήτων δικαστικῶν αποφάσεων κηρύσσονται παραγεγραμμένοι ἀπὸ της δημοσιεύσεως τοῦ νομοσχεδίου, τυχόν δὲ ἐκκρεμεῖς περὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων δίκαι ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου καταργοῦνται κλπ. (ἄρθρον 3).

3. α) Προβλέπεται ὅτι, ἡ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων παρεχομένη μηνιαία βασικὴ σύνταξις (μηνιαῖον βοήθημα) εἰς τοὺς βοηθηματοῦχους αὐτοῦ ὁρίζεται διὰ μὲν τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.7.1957 - 30.6.1965 εἰς 12,5% τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν τοῦ χρόνου ἐξόδου τῶν ἐκ της ὑπηρεσίας διὰ δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.7.65 - 31.10.1974 εἰς 15% τῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν καὶ β) χρηματικά ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ Ταμείου καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων αἵτινες δὲν ἔχουν ἀναγνωρισθῆ δι' ἀμετακλήτων δικαστικῶν αποφάσεων, κηρύσσονται παραγεγραμμένοι ἀπὸ της δημοσιεύσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νομοσχεδίου, τυχόν δὲ ἐκκρεμεῖς δίκαι, καταργοῦνται αὐτοδικαίως κλπ. (ἄρθρον 4).

Διὰ τῶν προτεινομένων διατάξεων δὲν προκαλοῦνται οἰκονομικὰ συνέπειαι εἰς βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ προκαλοῦνται ὅμως τὰ κάτωθι οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὰ κατωτέρω Ταμεῖα.